

Gemeentebreed

Gemeentebrededienst

F.J. Bijzet

Waarom ik het doe, weet ik eigenlijk niet. Om al die namen van collega's weer eens voorbij te zien komen? En geregeld namen te ontdekken die ik nog niet kende? Hoe dan ook: ik kan het niet laten om, wanneer het regionale **Kerkblad** door de bus glijdt, ook even de bladzijden met het overzicht van de kerkdiensten in de diverse provincies door te neuzen. En dat zijn er nogal wat sinds we van Emmen naar Brouwershaven verhuisden. Toen waren het de drie noordelijke provincies, nu is het heel de rest van het land!

Wat me de laatste tijd steeds meer opvalt, is het **soort** diensten dat op al meer plaatsen belegd wordt. Soms kan ik er geen touw aan vastknopen. Ergens houden ze een 'open dienst'. Wat moet ik me daarbij voorstellen? Zijn de diensten daar gewoonlijk dan niet open? Staat dan de koster met wat hulptroepen bij de ingangen om ieder te weren die geen bewijs van lidmaatschap kan tonen? Ik dacht dat een eredienst per definitie 'open' was.

Ik kwam een 'ontmoetingsdienst' tegen. Snap ik ook niet goed. Altijd gedacht dat een eredienst de ontmoeting betekent van onze Verbondsgod met zijn verbondsvolk. En dat de leden van zijn volk bij Hem ook elkaar ontmoeten. Liet de HEER zijn heiligdom vanouds al niet 'de ontmoetingstent' noemen? Als ze in die gemeente af en toe een 'ontmoetingsdienst' houden, wat zijn die andere diensten dan?

Thema

'Vriendendienst' zag ik ook staan. Ook daar begrijp ik het bijzondere niet zo van. Vroeger zongen we, met Psalm 119:32 (oude berijming): 'Ik ben een vriend, ik ben een metgezel van allen die uw naam ootmoedig vrezen.' Dus, ja je zou een eredienst best een 'vriendendienst' kunnen noemen. Maar waarom dan de ene keer wel en de andere niet? Of zou het de bedoeling zijn dat je als gemeenteleden naar een 'vriendendienst' je vrienden, zelf geen kerkleden, mag meenemen? Maar mag dat niet naar elke dienst dan? Of passen voorganger en gemeente zich af en toe een beetje aan de meegenomen vrienden aan? In dat geval zou ik me als vriend beetgenomen voelen wanneer ik, geraakt door die speciale 'vriendendienst', één of twee zondagen later daar nog eens weer naar de kerk zou gaan. En dan een 'gewone' dienst zou treffen zonder al die extra's die het de vorige keer nu juist zo leuk maakten.

Mijn klomp brak toen ik op een 'Gemeentebrededienst' stuitte. Echt waar! Waarom moet je dat er speciaal bijschrijven?, vroeg ik me af. Wij houden in Brouwershaven elke zondag tweemaal een gemeentebrede dienst. We doen niet anders. Mogen volgens mij ook niet anders. Zou dat in die zustergemeente een uitzondering zijn? Af en toe een gemeentebrede dienst? Wat voor diensten houden ze dan anders? Voor de helft van de gemeente? Ik zag niets dat wees op dubbele diensten. Voor steeds een andere categorie gemeenteleden dan?

Wat houden we een soorten diensten tegenwoordig. En dan ook nog eens allerlei themadiensten, meestal van buitenaf opgedrongen: één voor het Nederlands Bijbelgenootschap, voor een Micha Campagne, voor Het Koningskind, voor Evangelisatie, in verband met de week van het gebed, voor kerkelijke eenheid, voor de wereldvrede... Wordt er nog wel eens een gewone dienst gehouden?, vraag ik me soms af.

Catechismus

Tegelijk kom ik diensten die we als Gereformeerde Kerken samen afgesproken hebben, eeuwenlang al, de laatste jaren steeds minder tegen. Catechismusdiensten. Het gebeurt maar zelden meer dat een preekvoorzien(st)er me, wanneer ik 's middags ergens anders preek, vraagt of ik een catechismuspraak wil meenemen. Ik moet er meestal zelf om vragen. En ook als ik op een vrije zondag ergens anders kerk, moet ik het nogal eens zonder een catechismuspraak doen. En ik dus niet alleen: heel die gemeente. Wie weet hoeveel gemeenten elke zondag. Is het dan vreemd dat steeds meer kerkleden ontvankelijk worden voor allerlei vormen van dwaalleer?

En waar wél nog zo goed mogelijk vastgehouden wordt aan een catechismusdienst 's middags, zit de kerk meestal maar halfvol meer. We kicken op het bijzondere, terwijl het gewone, maar wél heel noodzakelijke, ons te gewoon geworden is.

Zouden we niet al die 'speciale' diensten maar weer moeten afschaffen en terugkeren naar een gemeentebrede leerdienst elke zondag? Als een open, laagdrempelige ontmoetingsdienst voor alle vrienden en vriendinnen die Gods naam, en daarom ook de leer van de kerk, liefhebben?